

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XVI. Ostendit discriminum vitæ luctorum, & impiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

pullos suos, & super eos volitans. Hęc est lex fidelitatis meae, vt nunquam deferam humiles corde, qui voluntatem meam de seruorum meorū ore requirunt: & eo ipso, quod sibi diffidentes alieno iudicio subduntur, facilius, & breuius eos ad perfectionem christianam inestimabili lucro, & intima consolatione perducam. Hanc igitur instructionem meam filij, studiosissime arripite, & suauissimae disciplinæ meæ honestatem, & securitatem amate.

CAP XVI.

*Ostendit discriminem vitæ Iustorum,
& impiorum.*

EGO quos amo, castigo, & tanquam aurum in fornace tribulationis probbo. Vasa enim electionis sunt, que igne examinantur. Respicite seruos meos, quibus dedi pōtum in lachrymis in mensura, & videbitis illos nouissimos tanquam morti destinatos, è quibus alij ludibria, & verbera experti, alij vincula, & carceres passi, alij per medium secti, & in occisione

cione gladij mortui sunt. Alij fugientes de ciuitate in ciuitatem, alij in solitudinibus errantes, alij in maris insulis absconditi, ostenderunt se peregrinos esse super terram, ut hæreditatem filiorum Dei in Cælo possiderent. Quod si ego in rerdum non reliqui virgam peccatorum super sortem iustorum, ne electi mei tribulationis magnitudine superati, extenderent ad iniuritatem manus suas; non ideo putare debetis, me nolle electos meos laboribus, & angustiis exerceri. Stulta enim cogitatio est hæc: nequè decet infinitam bonitatem meam, seruos meos dilectissimos tot coronis priuare, & gloriam meam diminuere. Certè quod chariores mihi sunt, eò grauius eos tentari permitto, & velut iratus repelló, sicut repuli Israel seruum meum, semen Abraham amici mei. Quod adeò verum est, ut non solùm eos tentari sinam, sed & ego tentem eos, ut virtus tentata resplēdeat & respōdeat victoribus meis cras iustitia mea. Hæc est nota iustorum: ut ducant vitam amaritudine plenam, & inebrientur ab synthie,

synthio, qui bibituri sunt vinum dulcissimum in regno Patris mei. Peccatorum vero vita cōtraria est. Ipsi enim, quorum spes in terra posita est, in labore iustorum hominum non sunt, & cum hominibus piis non flagellantur. Non est ruina maceriae, neque transitus: neque clamor dolentium in dominibus eorum. Oves eorum factosæ, abundantes in partibus suis: boues eorum crassæ. Omnia eis ad nutum succedere videntur, & vanâ lētitia filij eorum exultant. Hæc est pars impiorum, qui serviantur ad pænam. Hæc sunt vasæ iræ apta ad interitum, quæ sustineo in multa patientia: ut ostendam diuitias gloriæ meæ, in vasæ misericordiæ, quæ pater meus præparauit in gloriam. Propter quod moneo vos filij mei, ut glorieti in tribulationibus, tanquam in salutis æternæ signis, scientes quoniam tribulatio patientiam operatur; patientia vero spem, spes autem adoptionis filiorum Dei nō confundit, sed exhilarat cōscientiam, & generat fortitudinem ad viam mandatorum, cum exultatione currēdā. Currite ergo filij

G

per

per dolores, & sudores: ut labores manus vestrarum suauissimo sapore plenos, in regno meo manducetis.

CAP. XVII.

Describit mortem iusti.

ECCE quomodo moritur iustus, & nemo considerat, cum consideratio, & suavis valde, & ad conuertendas animas efficax sit. Certè iustus, si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit, non solùm postquam intrauerit in gaudium Domini sui, sed etiam in ipso transitu mortis, quæ est ultima rerum terribilium. Cum enim ipse mortem benè viuendo superauerit, non tangetur illum tormentum mortis: licet videatur oculis insipientium mori. Tunc quippè, postquam hyems transiit, imber abiit, & recessit, ver nouum æternæ consolationis incipit apparere: & dum auditui eius, per bonum nütium, ego do gaudium, & lætitiam, exultant ossa tamdiu humiliata, & vehementer concupiscit in atria mea. Tunc videt, quam bona fuerit negotiatio eius, & lætatur super bona opera sua, sicut qui inuenit spolia multa. Tunc sentit, quam vera